

ger og Udtalelser angaaende Forholdene i Sverige er indtagen, og hvorefter det viser sig, at netop det modsatte er Tilfældet.

Som Argument anføres ofte, at Staten hverken kan bygge eller drive Telefonnet saa billigt som private.

Økonomiske Hensyn ved Anlæg.

Med Hensyn til Bygning vil maasse Statens Anlæg blive noget dyrere — ikke af Nødvendighed —, men fordi Staten næppe vil finde det tjenligt og heller ikke i økonomisk Henseende hensigtsmæssigt at tilvejebringe sine Anlæg paa samme Maade, som private i Reglen have gjort det, nemlig ved Anbud af den lavest bydende. Staten vil formentlig selv bygge, men hvad der muligens da vil medgaa mere i Anlægsomkostninger, vil vistnok rigelig erstattes ved mindre Vedligeholdelsesudgifter og — paa Grund af Driftens større Sikkerhed og Paalidelighed — ved større Indtægter.

Dette Moment, med Sikkerhed at kunne paaregne Forbindelse, er nemlig af den største Betydning for Telefonens Udbredelse og Nytte og derigennem ogsaa med Hensyn til Indtægterne. Det tør vistnok antages, at den af solid Liniebygning følgende større Indtægt og mindre Vedligeholdelsesudgifter vilde opveje noget større Anlægsomkostninger.

Sigtende Resultat maatte bevirkes ved den større Sikkerhed, Lydelighed og Lethed i Telefoneringen, som vilde opnaas ved de i en Rigstelefon anvendte Dobbeltledninger. Ogsaa her vilde formentlig en større Indtægt opveje de forøgede Anlægsudgifter.

Ved Telefonvæsenets Forening med Rigsstelegrafen kommer imidlertid her en Omstændighed til, som for store og vigtige Linier vil gøre Anlægsomkostningerne absolut billigere for Staten end for private, nemlig at Telegrafstolperne kunne benyttes. En meget væsentlig Del af en Linies Kostende er nemlig Stolpernes Anskaffelse og Op sætning. Hertil kommer, at Besparselsen i dette Tilfælde kommer ikke alene Anlæg, men ogsaa Vedligeholdelse til gode.

Økonomiske Hensyn ved Drift.

Hvad Udgifterne ved Driften angaar, ligger der maasse for Staten en Vanskelighed i at holde Lønningerne for de lavere Funktionærer nede sammenlignet med de private Selstaber; man synes nemlig saa let, at det offentlige ikke kan byde de samme Bilkær, som upaatakt bydes af private.

Imidlertid har Staten i det her omhandlede Tilfælde ogsaa Fordele, som tør antages at ville mere end opveje de mulig svage Punkter. Det er jo nemlig her Forudsætningen, at Rigsstelefondriften skulde overtages af en allerede fuldt organiseret og i Virksomhed værende Statsindretning, Telegrafvæsenet med et talrigt over hele Landet spredt Personale, ved hvis Uddannelse der i de senere Aar ogsaa er taget Hensyn til Telefonen. Den øverste Bestyrelse (Fællestyret) vil Rigsstelefonen saaledes for en ikke ubetydelig Del erholde billigere, og saavel for Kredsstyret som for Stationstjenesten vil Foreningen medføre betydelige økonomiske Fordele.

I Rigsstelegrafens snart i 40 Aar organiserede Kredsstyre vil man kunne have et effektivt og billigt Tilsyn. Inspektørposterne ere i den senere Tid besatte ved Konstitution, og man vilde fremtidig ved deres Besættelse og ved Kredsenes Regulering kunne tage særligt Hensyn til de Krav, som Telefonvæsenets Forening med Rigsstelegrafen vilde stille saavel i teknisk som i administrativ Henseende. I sidstnævnte Henseende vil man ogsaa i de ældre Inspektører have Fordele af administrationsvante og lokalkendte Folk med Kendskab baade til Steder, Linier og Personale.

I en Flere af Landets Byer vil Telefonstationens Bestyrelse kunne overtages af en Telegraffunktionær med en forholdsvis mindre Udgift for det offentlige og paa mange Steder vil tillige en Del af Telefonarbejdet kunne paalægges Telegrafpersonalet. Forholdene ved Telegrafstationerne er nemlig paa en hel Del mindre Steder dette, at Stationerne maa holdes aabne, men at Personalet ikke har fuld Bestæftigelse. Man har tidligere søgt denne Mangel ved Driften i økonomisk Henseende for nogen Del afhjulpen ved